

Es Ca d' Inca

Lladrará cada diumenge mentres li donin que menjar.

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPANYA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE :: ESTRANJER: DUES IDEM. IDEM

PAGO PER ADELANTAT

LO SUFRAGI UNIVERSAL

Lo sufragi universal consisteix en lo dret atribuit a tot ciutadà major d'edat, d'emetre son vot en los comicis. Ha sigut implantat en casi totes les societats modernes gracies a les doctrines de la Revolució francesa sostingudes avuy día per los partits anomenats *liberals*, y es lo mirallet ab que aquestos partits han atret al poble, fentli veure que sols eils, sols los qui donaban igual intervenció á tots los individus en la cosa pública, eran los demócratas.

Y no hi ha absurdo més gran no hi ha inconsecuencia mes grossa, no hi ha cosa que's pulverisi mes prompte al ferla objecte de la crítica, qu' aquest sistema aplicat, com avuy s'aplica, a les eleccions de les persones qu'han de desempenyar los càrrechs públics.

Los moderns revolucionaris, los *avensats*, los *liberals*, son los qui mes patent han posat la ignorancia del poble. ells son los qui més han parlat del número inmens d'analfabets que 'n les societats existeixen y de la necessitat que hi ha de que aixó s'acabi. Donchs ells son també los qui, ab una inconsecuencia manifesta, han entregat a aquest poble ignorant, a aquest poble analfabet los destins del Estat. Perque no vol dir res la forsa del número; lo número jamay pot cambiar la naturalesa de les coses, per lo qual deya en Taine: «deu millions de burros no arribarán may á constituir un sabi» (*Les origines de la France con-*

temporaine.)

El gran Schiller, en son drama «La conjuració de Fiesco» hi posa una fábula que fá veurer los inconvenients del sufragi universal. Esplica que una vegada s'establí aquest sistema en lo regne dels animals. «Tot ciutadà, diu, tenia vot, y decidia la majoria.» Llavórs l'home declará la guerra a la República dels animals y se reuní l'assemblea d'aquestos. «Lo cavall, lo lleó, lo tigre, l'os, l'elefant y lo rinoceronte s'adelantaren cridant: a les armes. Però arribá lo torn als demés, y el xay, la llebre, lo cervo, l'ase tot l'axam d'insectes, la tímida munió d'aacells y de peixos demanan la pau ploriquetjant. *Los cobarts eran més qu'els valents, los necis més qu'els sabis y la majoria triomfá y el regne dels animals deposá les armes y l'home el someté a son domini.*»

S'ha dit en defensa d'aquest sistema, que ningú millor qu'el poble pot coneixer ses necessitats y aspiracions y provehir a elles. Aixó no es exacte. Lo poble, com a entitat real y ab inteligencia y voluntat distintes dels individus qu'el componen, no existeix, y per lo tant lo criteri del poble no será més que'l de la majoria de sos individus. Y sobre aquest punt pot afirmarse rondonament que la majoria dels ciutadans no's troba en disposició de coneixer les necessitats e interessos generals de la societat, perque aixó requereix estudis especials, experiencia dels assumptos públics y una inteligencia no comú. Y anant al terreno de la práctica, veyem que les masses

han demostrat qu'els falta en absolut aquell coneixement, puig jamay han resolt ab espontaneïtat, sinó que sempre han necessitat de qui les guihi, y, com que son ignorants, han entronitsat als mes pillets y despreocupats que son los únics que les han afalagades y adulades, puig les persones d'inteligencia y de rectitut no's prestan al paper de cortesans del poble, prometentli coses impossibles de realitzar.

Los defectes del sufragi universal están exposats ja en lo famós (y ben desconegut de la majoria dels catalans) libre, titolat «Régimen de Princes» de nostre gran Frare Eximinis.

Prescindint ja de tot aixó y suposant que tingués la capacitat suficient pera escullir d'entre tots los candidats, al que mes condicions reuneixi (pot afirmar ningú qu' els ciutadans obrin ab bona fé y llealtat, quan emeteixen son sufragi? La práctica també 'ns ensenya lo contrari. «Generalment parlant, diu en Balmes, prenen part en les eleccions molts empleats, o que desitjen serhó: en tal cas la influencia del Govern no coneix limits; y eixa influencia serveix no pera fer que formin part de la representació nacional los mes virtuosos y entesos, sinó los mes decidits defensors del sistema que als ministres els plagué adoptar». A mes de la pressió oficial hi ha la particular, la dels poderosos, la dels amos que moltes voltes no es mes que tácita, y que fa també que moltíssimes persones votin contra ses conviccions, altres, y aquestos també son molts, votan a un candidat perquè ls ha promés un

favor y no perque creguin qu' es lo mes digne. Una immensa reunió donan sos sufragis al que recomana lo periòdich qu' ells llegeixen, sens mirar tampoch les condicions que reuneix. Tot això, y sens parlar dels que venen son vot, fa també que lo que s'anomena la expressió de la voluntat nacional no sigui mes que un a comedia ridícula.

Pero es que de la manera que s'ha establert lo sufragi universal no respon a lo que indica la seva denominació. Prescindint dels menors d'edat, si el sufragi es *universal*, si es vol la voluntat de tot lo poble per que no s'ha donat vot a la dona? Quins motius hi ha pera privaria d'emetre la seva opinió, quan se tracta de coneixer lo modo de pensar de la universalitat dels individus? Molt mes consequent y racional lo catalanisme, no ha acceptat lo sufragi universal per absurdo y antillogich, pero en lo sistema que ha acceptat ha arribat fins a ses últimes conseqüencies y aixís al establir lo sufragi per caps de casa, concedeix vot a la dona quant te aquesta condició.

Seguirém parlant d'aquesta matèria.

J. Vallés y Pujals.

De "La Sembrà,,

OLAREDAT

*De nit dona el clar de lluna
segur camí al viandant,
deixantlo arribar, sens penes,
al terme dels seus afanys.*

*Del viarany trist de la vida
dixós termès pot trobar,
si guanya 'l romèu que 'l guihin
de la Llum Divina 'ls raigs,*

F. G. ROVER

15 Septembre de 1902.

Tradicció popular mallorquina

Perqu' es que ses mules no donen fruit.

Tothom sap molt bé que quan el Bon Jesuset havia de venir al mon ningú el volgué a caseua, y per això, horabaixench, hagué de prende redòs a dins una cova que servia d'estable a una partida d'animals.

Amb això arriba la mitja nit, y una claror més pura y brillant que la del sol il·lumina el naxement d'el Minyonet, y miliens y milions d'angels devallaren d'el cel, amb sos violins ben trempats, y, toca que toca, feren una revetla al Bon Jesuset nat.

D'aquells animals hi hagué sa mula que ho prengué tort ferm que a n' aquella hora la desxondisen, y, fins-y-tot, fort y no't mogues, tirant cosses, y fent mil desbarats, volia fer sortir el Bon Jesuset de sa cova.

S. Juseph, de tot d' una, li anava amb bones, però aquella mala pècora li fé perde sa paciència, y agafa sa vara, tota florida, que tenia a un recó y l'hey té jugar demunt ses costelles; però ni amb sa vara se 'n pogué veure venja d' aquella locassa, y tanta sort, qu' arribaren els pastors que venien a adorar l' Infantó, y la tragueren defora, y va haver de passar tota sa nit a sa serena, y no va esser això tot no, sino qu' el Bon Jesuset li digué, quan la treien defora: perque has fet tantes locades, y no has volgut estar quieta, may per may el teu ventre dará fruit.

Ay idò convé mirarsé abans amb qui les havem, no fos cosa nos tornasen les pilotes a n' es joch y nos succeís lo que a sa mula.

(Això m'ho contá, quan era nin, una tia meua, una joveneta de més de setanta primaveres.)

Es seu NEBOT.

Notes estadístiques d' Inca

Moviment de població durant l' any 1903.

Dels llibres corresponents treim les següents notes, referents al moviment de nostra població durant l' any 1903:

Naxaments: 200, o sia, 106 nins y 94 nines.

Matrimonis se 'n celebraren 58; distribuïts del següent modo: 54 de fadrí amb fadrina, 1 de viudo amb viuda, y 3 de viudo amb fadrina.

Defuncions s' en registraren 121; o sia 26 aubats y 95 morts grosos.

Clasificats els aubats per rahó del sexe y de l' edat resulta que moriren: 13 nins y 13 nines.

No havien complit 2 anys: 18

De 2 fins a 10 anys: 8.

Tenguent en conte les malalties causa de les defuncions, resulta que moriren: 5 d' entiritis, 4 d' escarlatina, 3 de pulmonia 3 d' atrepsia, 3 de bronquitis, 2 de bronco-neumonia, 1 de nefritis, 1 de gastritis, 1 de meningitis, 1 de diarrea, 1 de disenteria y 1 de celamsida.

Ara fessém la distribució dels morts grosos per rahó de son sexe, estat, edat y causa de sa defunció:

Homos morts: 60. Estat: 10 fadrins, 34 casats, 16 viudos.

Dones: 35. Estat: 12 fadrines, 13 casades, 10 viudes.

Edat dels difunts:

De 10 fins a 20 anys:	8.
De 20 fins a 30 anys:	10.
De 30 fins a 40 anys:	5.
De 40 fins a 50 anys:	4.
De 50 fins a 60 anys:	8.
De 60 fins a 70 anys:	21.
De 70 fins a 80 anys:	28.
De 80 fins a 90 anys:	8.
De 90 fins a 93 anys:	3.

Dites persones moriren: de desgracia 1, de veyesa 8, de malaltia les demés, es dir, 13 de tuberculosis pulmonar, 1 d'apoplegia, 6 d'hemorragia cerebral, 4 d'asistolia, 3 d'escarlatina, 3 d' uremia, 3 de febre infecciosa, 3 d' enteritis crónica, 2 de congestió cerebral, 2 de pneumonia, 2 de mielititis, 2 de gastritis, 2 de gastro-enteritis, 2 de bronquitis, 2 de disenteria, 2 de endocarditis, 2 de peritonitis, 1 de pulmonia, 1 de inanició, 1 de relusió intestinal, 1 de cirrosis mixta, 1 de cardiopatia, 1 d'aneurisme, 1 d' enfisema pulmonar, 1 de caquexia cancerosa, 1 d' infecció puerperal, 1 de derrame ceroso-cerebral, 2 de sarcomas, 1 de consunció, 1 de meningitis, 1 de blandiment cerebral, 1 de diarrea senil, 1 de calentura tifoidea, 1 de raquitisme, 1 d' asma cardiaco, 1 d' absesos dels pulmons, 1 d' hemorragia interna, 1 d'epilepsia.

Resumint, l' any passat se registraren: 200 naixements (11 més que l' any 1902), 58 matrimonis (16 menos que s' altre any), 121 defuncions (33 menos). (1) Resulten donchs, 79 naxements més que morts; haugent augmentat nostra població amb 33 nins y 46 nines.

Fa bastants anys qu' l' augment de la població d' Inca no havia estat tan considerable com el finit de 1903. Pera tenir conexament exacte del moviment d'aquella falta sobre el número d' emigrants y d' inmigrants durant dit any, però com foren poch, casi no alterarien el augment consignat.

Caritat cristiana

Dues institucions hi ha establides en nostra ciutat que tenen per fi socorre a n' els necessitats: la Conferencia de senyores de S. Vicens de Paul y la Pia-unió de S. Antoni de Padua. La primera la tenim desde l' any 1894; la segona s' establí en l' església de S. Francesch p' el octubre de 1898. Publicam ses entrades y sortides desde sa fundació, per no haverse vist encara en lletres de motlo.

Conferencia de senyores

Anys.	Entrades.	Almoynes.
1894.....	1.014'38 pts.	996'54 pts.
1895.....	914'07 »	850'67 »
1896.....	786'06 »	795'42 »
1897.....	731'70 »	735'94 »
1898.....	751'98 »	760'18 »
1899.....	665'02 »	660'70 »
1900.....	661'50 »	650'19 »
1901.....	849'72 »	557'13 »
1902.....	833'16 »	625'19 »
1903.....	708'65 »	617'28 »
Total:	7.916'24 »	7.249'24 »

Pia-unió (pa de S. Antoni)

Anys.	Entrades.	Bonos de pá
1898.....	27'84 pts.	20'50 pts.
1899.....	226'19 »	162'00 »
1900.....	266'55 »	310'00 »
1901.....	120'62 »	157'00 »
1902.....	143'17 »	115'30 »
1903.....	172'09 »	194'55 »
Total:	956'36 »	959'36 »

(1) Vid. el núm. 18 d' Es Ca d' Inca.

Aquests 1,640 y pico de duros que les citades institucions han repartit a n-els pobres, ja amb bonos de pá, ja amb altres aliments o vestits, representen moltes llá-grimes axugades y molts de bons consells donats.

Asociacions com aquestes que donen a n-els necessitats sense rebre res d'ells, solament se troben dins l'Esglesia Catòlica. Fomentémles y serán majors sos beneficiis.

El Pare Nozaleda

Molts de partes hem llegit de lo que diven els polítichs avensats en quantre el nombrament del Pare Nozaleda per ocupar la Metropolitana de Valencia; però en cap hem pogut veure que va fer en Filipines el Relligiós dominico, y això mateix ens demostra que, no deu pujar el valor d'un grell d'ay el seu pecat, qu'els periodístes y polítichs que xerren p'els colsos, no s'ho hagen tret fins ara.

Si'l P. Nozaleda va esser traïdor a la Patria com a u, just es que se castigui com a u; però si En Canalejas ho va esser com a dos, que se castigui com a dos, y En Blanco com a tres y En Morayta com a quatre, etc. etc., que se castiguin a tots segons la seva culpa; y es segú, que quan tocará está pengat a la campana del Rey Pere d'Aragó el pare dominico, estarà plena dels mateixos qui l'acusen, que no li men-cará ni el batay

Y girém fuya y mirém les coses d'un altre vent.

Noltros creim que la turbonada no va quantre'l Pare Nozaleda, sinó que's un motiu per armar gresca y renou per fer caure'l Govern, y la Monarquia si pogués esser, com se serviren els lliberals d'una *Electra* per fer caure En Silvela.

Mentrestant qui paga els vidres romputs sempre son els fills de la Relligió Catòlica.

NO MOS NE MANCAVA ALTRE

(TEBGER DIALECH)

Massola. Creume, Pirris, no hi tornis a les reunions esperitistas si no vols tornar loco.

Pirris. Jo, densá qu'en digueres qu'era un pecat assistirhi, no hi he tornat pus; no vaig d'escomunions de l'Esglesia Catòlica.

M. Y ara que dius d'escomunions. ¿Que saps si es vé que en es carrer de Mallorca hi ha una malalta tísica, y que a la casa tenen per metje en Geroni, qu'e-hi vá a fer de *medium* devora es lli?

P. Se motetja cosa d'aixó.

M. Què la curará tanmateix?

P. Si, si: la seva malaltia es cosa de poques taules p'es fuy des calatravi, metje sens títol; però justament l'esperit de la malalta té un pecat que sinó...

M. Curava tot-d' una?

P. Ja hu crech.

M. No trobes qu'es tornat llest en Catali densá que sa comunica amb en barrufet?

P. Prou, ell no tenia aquestes tretes

M. Si jo fos Rector...

P. Que series?

M. A tots els malats que tenguessen en Geroni per metje, amb sos *mediums*, y morien sense retractarse, les negava la sepultura eclesiástica, y els haurien d'enterrar dins es cementeri d'es *morecos*.

P. Idò digués que la tísica corre males aigos; perque a ca-seva no van de capellans, densá qu'en Geroni els ha afinat qu'es una papa tot lo que prediquen de l'altre vida.

M. ¿Valent sabil ¿Dèu esser republicá?

P. Qui?... ¿en Geroni? ¿pera hont ho treus?

M. Perqu'en Salmerón en els mitins que ha assistit ara, ha dit una burrada consemblant. Ell en esser poder suprimirá d'una plomada l'intern y el cel: l'infern els republicans no 'l necessiten per res, los fá mes nosa que companyia, y el cel ja 'l tendrán disfrutant de ses *poltrones*.

P. Mira qu'e-hi está groch en Geroni.

M. Ell saps que passa de pena y fa penitencia: *es un Sant que camina pes carrer*. Ademés quan fa de *medium* que s'adorm y fa sabonera per sa boca.

P. Digués que deu esser per aixó, que, el dia de Nadal quan dinava, s'adormí y al despertarse va dir: que havia tenguda la visita del Esperit Sant y que necessitava un apòstol y ell era s'elegit.

M. Idò! ¿que bufes! Ell lo Esperit Sant no se comunica amb un qualsevol, no.

P. Però ¿no deya que no hi havia altre vida, y que les ánimes que no trobaven còs ahont aficarse quedaven en el aire, y ara ja reb visites de la tercera Persona de la Santíssima Trinitat?

M. Pirris no'm parlém pus, qu'es un mar de contradiccions, que no saben qu'es pesquen ni qu'es menjenquen.

P. Es vé: es parlar d'ells es ferlos massa favor.

En MASSOLA

CRONICÓ

Desembre de 1903.

Dia 25.—Se tracta de formár un nou partit polítich baix des mando d'en Villaverde. Com més son manco s'entenen, al instant podrem di: tants de caps tants de barrets.—Se reben males noticies de sa salut de s'Emperador d'Alemania.—Se dona com a cosa segura sa guerra de Rusia ab el Xapó.

—Arriben a Barcelona alguns espanyols que han pogut fogir de Filipines; diven que encara ne queden uns quatre mil de cautius.

A Felanitx dos atlòts gomenats Miquel Estelrich (a) Turricano y Bartomeu Obrador se bareyaren per una tonteria, arribant a n'es punt de que el primé pagá una guina vetada a s'altre, a consecuencia de la qual morí el sen. demá. En Turricano que només té 10 anys, com es mort, está pres. Malament ha comensat aquest etxero.—Es vespre y quan els amos no hi eren se té un

robo a can Buit, casa de camp des terme de Saniany. Es lladres se'n dugueren un caxonet que contenía 1.750 pessetes, rebuts y algunes escritures de finques. Sa guardia civil ha agafat a Palma un tal Nicolau Vidal, que resulta ser s'autó des delicte. ¡Ja li poren tayar ses ungles a n'aquest!

—*Dia 26.* A un mitín de propaganda republicana, en Salmerón s'axeca (aplausos) per parlar y diu una vegada més qu'es necessari sa República ¡ja está clal per tayá sa febra a Espanya; que ja es arribada s' hora de que reyni sa justicia? y sa prudencia *Y muera el que no piensa igual que pienso yo.*—En es Senat s'aprova definitivament es projecte de subvenció a Madrid.

Dia 27.—A sa casa de socorro de sa plassa de Sta. Eulalia de Palma, curen una criatura qu'era caiguda dins un braser y que tenia moltes cremades d'importancia.

—A Madrid, a una casa de sa travesia de S. Mateu, se cala loch y es vehins des segon pis s'alarmaren tirantse a n'es pati, resultant un nin mort, sa mare grave y son pare ab moltes ferides.

Dia 28.—A sa Secretaría de Cámara d'aquest Bisbat s'es rebut un parte de Roma, que dona conte d'haverse prorrogat fins el prop-vinent Abril la Congregació antepreparatoria sobre els miracles de la Beata Catalina Tomás.—Es nombrat de real orde Alcalde de Palma D. Antoni Planas.—El Rey firma un decret nombrant Archipreste de la Catedral de Mallorca á D. Bonaventura Barceló rectó de S. Jaume de Palma.

—El ministre de Governació firma les reals ordes de nombrament de batles.

—Diven qu'en Waldeck-Rousseau está gravissim.—Cuba Regoneix s'independencia de Panamá.

Dia 29.—S' Ajuntament de Palma acorda concedir mil pessetes a sa sociedad benéfica *La Cuna*.

—A Madrid tot lo día neva.—A Bilbao s'axeca s'estat de guerra.

Dia 30.—A la casa consistorial de Palma s'acabat d'instalar un mobiliari nou y artístich, per no desdir da sa majestuositat de s'edifici, ademés s'ha dotat de pupitres p'els regidors, pera poder eczaminar espedients y redactar proposicions.

—Els ingresos del Estat pera 1904 se presuposen en mil millions de pessetes, y els gastos en noucents sexanta nou millions.—En el Consey de ministres s'acorda obrir les Corts el dia 25 de Janer procsim.

—La premsa italiana anuncia, y s'espanyola sen fa eco, qu'el P. Angel Rodriguez de Prada, espanyol y director del Observatori del Vaticá, publicarà desde el primer de Janer prop-vinent un «Bolletai Meteorològich quinzenal» en el que dará pronóstichs de ses variacions del temps, ab tanta probalitat de certesa com els datos científichs dats dia per dia, això es, ab un 65 a un 75 per 100 de certesa.

—El senador mort-america Hanna presenta la seva candidatura pera la presidencia de la república.

Dia 31.—A Palma se fa com tots el anys sa festa de la commemoració de la Conquesta de Mallorca p'el rey En Jaume el Conqueridor.

—Se firma un Real decret nomenant President de l'Audiencia de Palma, a don Adolfo Astudillo.

—Ses derrerres noves donen com a següés conflicte rus-xapones.—El rey Cristian de Dinamarca, esta malalt.

Es CRONISTA.

Lladrades y moxonies

Dia 26 d' aquest mes l'Esglesia commemora el dècim-quint centenari de Santa Paula viuda. Per tal motiu, sabem que, les religioses de Sant Goroni d' esta ciutat ja fa estona que fan preparatius per celebrar tres grans y solemnes festasses, en honra de la seva Mare, en los dies 24, 25 y 26 del corrent.

Si per les eleccions municipals no hi hagué lluita, ja n'hi haguda ara, amb motiu de renovar la milat de se junta directiva, de la societat recreativa «El Círculo». Se presentaren dues candidatures y els partidaris d' una y altre anaren fora corda cercant vots per les cases dels socis. Els elements de la política local també s' interesaven per aquestes eleccions.

Diuenge passat s' efectuaren. Unes quatre hores durá l' acte. Tot aquest temps la plassa major estigué plena de curiosos. Pera evitar l' alteració del orde públich hi havia varies pareyas de la guardia civil y els municipals. Solament per vint vots de majoria sortí elegida la candidatura adicte a n' els que governaven en dita societat.

Está vist, les societats qu' haurien d' esser vincles d' unió y amistat, serveixen per crear partits y divisions. Bé que a n-El Círculo ja li diven *El Reñidero*.

Dimars dematí les campanes de la Parroquia tocaren foch. Aquest fou a la xemenea d' un forn des carrer de S. Francesch. Els vehins l'apagaren, no haguent causat danys ni desgracies.

Sr. Batle: ja fa temps ordená per medi de crida que se treguessin els munts de pedres qu' hi ha dins els camins, ningú les ha tretes, al contrari, n' hi han tirades més y vosté ha consentit se riguessin de les seves ordes.

Es necessari Sr. Alzina fassi desaparèixer tota classe de destorbs p' el transit públich, ja siguen pedres, ja siguen branques baixes dels arbres, o sino els esterns seguirán diguent qu'els camins d' Inca están abandonats.

Sabem que nostro amich el procurador D. Pere Bennassar es estat nomenat administrador de la subalterna, que la Companyia Arrendataria de Tabachs té establida en aquesta ciutat.

Ja hi va goijosa la gent menuda amb les matanses! Se pasetjen tot lo dia amb so devantal posat cantant cançons populars, més contents qu' un ca amb un os.

Els grans han pres la costum d' anar amb carruatjes a Binisalem o a n-els horts a destrosar taronjers. Les aconsellam un altre itinerari: que pujin a n-el puig de Sta. Magdalena y además de disfrutar de bones vistes, cobrarán gana p' el sopá.

Publicacions rebudes

Prosa d'en Claudio Planas y Font; es un volum de 187 pàgines en quart qu' ha publicat la revista literaria *Catalunya*, com a regalo trimestral, a sos subscriptors.

Agrahim l'atenció qu'ha tengut en vers de nosaltres.

També en rebut s' *Almanach Bastinos* pera l'any que corrém, forma un tom d' un centenar de pàgines ilustrades amb gravats.

El núm. 758 de la revista agrícola *L' Art del Pagés* ab treballs d' En E. X. Tobella, Maurici Catllá, variedats, noticies, etc.

Durant la setmana passada han visitat per primera vegada nostra redacció les següents publicacions *La Tralla* setmanari satirich de Barcelona; *El Eco del Sió* periodich independent, defensor dels interessos morals y materials d' Agramunt y sa comarca; el número 1 de la *Gazeta Vigatana*, que surt els dimecres y dissaptes a Vich. Amb tots dexam gustosos establir el camvi.

Bolletí comercial

Mercat d' Inca.

Preus que retgiren a n'aquesta ciutat dijous passat:		Pessetes
Bassó	(es quintá)	a 76'00
Xexa	(sa cortera)	a 16'50
Blat	id.	a 16'50
Ordi	id.	a 10'50
Sivada	id.	a 8'25
Id. forastera	id.	a 7'00
Faves cuitores	id.	a 18'00
Id. ordinari veyes	id.	a 17'00
Blat de les Indies	id.	a 15'00
Mongues (confit)	id.	a 45'00
Id. blanques	id.	a 33'00
Fasols	id.	a 30'00

Ciurong	id.	a 23'00
Gallines (sa tera)	id.	a 0'90
Calis	id.	a 0'70
Conis	id.	a 0'30
Ous	(sa dotzena)	a 1'20
Patates	(es quintá)	a 4'00
Safra	(s' unza)	a 3'50
Figues seques (es quintá)	id.	a 9'00
Olives (sa barsella)	de 1'20 a 2'50	
Porchs grasses (s' ar ova)	id.	a 13'00

OSSOS Y LLEPADURES

Un jugador diu a s'altre:

—Mira Bartomeu, avuy m'han plomat.

—Ido ara estás a punt de posar a s'olla.

En Perico corre y salta: no té aturay. Son pare tot cremat li diu:

—Seu y no té moguis, eh! Correguent y botant te fas mal bé ses sabates, que bons doblers me costen.

Des cap d' una estona arriba sa mare, que al veure s' atlot assegut y mans ple-gades, el repren diguentli: ¿Que fas assegut? No veus que axí es coisóns pateixen y llevó s' espenyen?

Semblances

1. ¿En que se semblen els esperitistes d' Inca a les gitanes?

2. ¿Y els canaris a n- els endiots?

3. ¿Y els endiots a les mosques?

4. ¿Y les figues de moro a n-els eris-sons?

Un JOVE.

Ses solucions diuenge que vé

SOLUCIONS A LO DEL NUMERO PASSAT

Al trenca caps

Al trenca caps publicat

en lo vostro setmanari,

pot ser l' hage endevinat

quant passava ahí el rosari.

Si trobau que no l' he errat

aquí baix el trobareu,

y el me publicareu

en lo meu nom estampat.

Un endevinadero.

ANY NOU VIDA NOVA

CORRESPONDENCIA LITERARIA

Un infantó.—Pareix que vostro «Disapte de Nadal» amb son Betlemet ha agradat. Vos nos serviu; però no sigueu misteriós: donauvos a conexer y vos segur... ¡que ho serem amichs corals!

D. A. G. R.—Rebuda vostra resenya: la publicarem en tenir lleguda.

D. M. D.—Mos sap greu no porervos servir. Es massa resenya pes lloch que tenim disponible per aquesta classe de tre-bays, puis los preferim de sana controver-sia o satirichs y xistosos.

Qui sabates no emprarà de goma d'en Gelabert, ja pot tenir per ben cert, que moltes de sedes tindrà.

SE VENEN

tota casta d' arbres fruytals com sol: taronjers, pomeres, lli-monerés, garrovers, etc. pera informes di rigiuvos a l' amo'n Juan Llobera (a cal diable).—Pollença, y a INCA a n' en Ma teu Rosselló, hortolá de can Ripoll.

Tip. de Pere A. Pizarro S. Francesch 23.—INCA.